

stor Del af Fordærvelsen, nemlig Tyskland, i denne Tid har søgt at komme bort fra dette Rangvæsen, og der skal være vedtaget en Bestemmelse, hvorved al Rang er bleven ophævet, undtagen i det Forhold, som dette Forslag ogsaa undtager, at „Rang, som er den af Kongen anviste Rækkefølge, hvori Borgere maa fremtræde for ham, gælder udelukkende i Hofforhold. Som Følge deraf finder Meddelelse angaaende Rang ikke Plads i Ministerialtidende“.

I Sverige, som paa mange Omraader er et overmaade konservativt Land, skal man, hvis jeg er rigtig underrettet og har forstaaet, hvad der derom er fremført i Aviserne, være naaet til et Resultat, hvorved hele Rangforordningsvæsenet er blevet fjernet.

Jeg vil da tillade mig at anbefale det kommende Udvalg at overveje denne Sag, og jeg vil haabe, at den Ledelse, som Udvalget faar, velvilligst maa medvirke til, at denne Sag ikke atter bliver liggende i Udvalget udover Rigsdagssamlingens Ophør, men at den gives fri, saaledes at den kan komme til Afstemning her i Tinget, saa en Gang dette Ting kan komme til at tage Standpunkt til denne Sag og tilkendegive sin Mening om hvert enkelt Spørgsmaal. Det vil jo være en ganske fejlagtig Opfattelse, hvis man tror, at fordi man afskaffer Formvæsenets Overdrivelser, skulde man derfor være en Tilhænger af Formløshed. Det, man i vort offentlige Liv skal søge, er en smuk og værdig Form uden alle Formvæsenets Udskejelser og Overdrivelser, og derfor maa jeg sige, at jeg tillægger det Spørgsmaal, det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) fremførte, om den Maade, hvorpaa vi indbyrdes tiltale hinanden, ganske overmaade liden Vægt. Jeg tror ikke, denne Forsamling ofrer overmaade meget til den parlamentariske Form. Jeg tror, den maaske ofrer mindre end adskillige andre parlamentariske Forsamlinger. Jeg tror godt, den kunde ofre lidt mere til den parlamentariske Form, og derfor tror jeg ikke, det er særlig paa det Sted, man skal søge Reformen, om man skal sige „højtærede“ til en Minister og „ærede“ til et Medlem, „det høje Landsting“ osv. osv. med Hensyn til det Eksempel, den ærede Taler henviste til, at man havde sagt højtærede til Alberti, samtidig med at man i Virkeligheden sagde: „Du er en uærlig Person“, maa jeg for mit Vedkommende sige, at netop denne Debat havde for mig en vis Charme ved sin parlamentariske Form. Netop det, at dette kunde

bevares, at man roligt sagde: Højtærede Minister, du er uærlig, gav denne Forhandling en Mulighed for at føres i parlamentariske Former, som ellers ganske var bleven den berøvet.

Jeg skal da tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig og hurtig Behandling i Udvalget og til Frigivelse til Afstemning her i Tinget.

Dinesen: Jeg skal straks vedkende mig den Opfattelse, at det her foreliggende Forslag indeholder adskilligt, som jeg mener, der i fuldt Alvor baade kan og bør forhandles om. Hvad dets reelle Indhold angaar, deler jeg i øvrigt fortsat Opfattelse med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og skal derfor afholde mig fra alle yderligere Realitetsbemærkninger om Forslaget. Overfor andre Bemærkninger af mere formel Natur, som til Dels ere fremsatte af den ærede Ordfører, skal jeg derimod gøre nogle.

Men jeg vil dog først vende mig til den meget ærede Konseilspræsident, der, idet han udtalte sig om den Stilling, han agtede at indtage til Sagen, ogsaa gentagne Gange kom til at nævne Hans Majestæt Kongen og den Stilling, Kongen indtager til denne Sag. Jeg vil da her meget bede om, at det iagttages, at hvilke Forhandlinger der end føres, hvilken Stilling der end indtages, det dog maa være af den Natur, at der ikke paadrages Hans Majestæt Kongen noget som helst Ansvar, hvad Stillingen til den Sag angaar, men at ethvert Ansvar, der vil være for den ene eller den anden at paatage sig, vil blive baaret af det Ministerium, som er Hans Majestæt Kongens Ministerium i det givne Øjeblik.

Hvad andre Bemærkninger angaar, vil jeg yderligere sige, at naar den ærede Konseilspræsident omtalte — jeg skal indskrænke mig til at sige ærede, endogsaa overfor det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) skal jeg indskrænke mig dertil — det usunde Kryberi, han mente, der havde været paa forskellige Hold, og, saavidt jeg forstod ham, mente, det var fremkaldt ved Ordenstrang, Ordensstillinger, Titeltildelinger o. s. v., tør jeg ikke benægte, at noget saadant kan være Tilfældet. Der er jo Snobber vel i alle Lejre, og vort Samfund er vel ikke mere frit for den Art Mennesker end andre Samfund; hvorvidt der er forholdsvis flere deraf end i andre Samfund, skal jeg naturligvis ikke kunne afgøre. Men naar nu den ærede Regering vil gennemføre